

dagbladsdrift og arbejdsvilkårene i dagbladsbranchen generelt.«

Statsministeriet lægger således i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger op til, at ét medlem indstilles af danske Dagblades Forening, og ét indstilles af Dansk Journalist Forbund.

I lyset af at støttetildelingen kan have betydning for konkurrencesituationen på markedet, vurderes det endvidere at være væsentligt, at den nævnssammensætning, der således opnås, indebærer, at flertallet af nævnets medlemmer ikke er indstillet af institutioner med tilknytning til dagbladsmarkedet.

Til § 15

Stk. 1 fastlægger de helt overordnede regler for nævnets afgørelser.

Det bestemmes således, at afgørelserne træffes ved almindeligt stemmeflertal.

Bestemmelsen hindrer ikke, at nævnet i vedtægterne fastlægger, at visse afgørelser henlægges til formanden, når særlige grunde taler herfor. Formanden vil eksempelvis kunne bemyndiges til at meddele afslag på ansøgninger, som det vil være helt åbenbart ikke vil kunne efterkommes. Om formanden skal tillægges en sådan eller andre tilsvarende beføjelser, vil dog i det hele være op til nævnet efter stk. 2.

Efter *stk. 2* fastsætter nævnet i øvrigt selv sin forretningsorden.

Til § 16

Efter bestemmelsen er nævnets afgørelser endelige og vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Dette gælder såvel for nævnets skønsudøvelse som for retlige spørgsmål.

Nævnets afgørelser vil på sædvanlig vis kunne indbringes for Folketingets Ombudsmand og domstolene.

Efter den hidtidige ordning kan afgørelser truffet af Dagspressens Finansieringsinstitut indbringes for tilsynsrådet. Tilsynsrådets medlemmer er udpeget af statsministeren. For flertallets vedkommende sker udpegningen uden forudgående indstilling.

I forbindelse med sagen om Dagbladet Dagen blev der fra forskellig side rejst kritik af konstruktionen med et institut og et tilsynsråd med så forskellige sammensætninger, som tilfældet er. Der pegedes således på den ene side på, at instituttet bestod af personer, som var en integreret del af branchen, og i relation til hvem der således kunne stilles habilitetsmæssigt spørgsmål. På den anden side anførtes det, at tilsynsrådet ikke i alle henseender besad den ønskelige ekspertise.

Såvel sammensætningen af det nævn, der lægges op til i forslaget, som det forhold, at nævnet i det hele agerer på forvaltningsretligt grundlag, gør det efter Statsministeriets opfattelse unødvendigt med en rekursinstans. Endvidere taler hensynet til beskyttelse af pressens uafhængighed og ordningens generelle uafhængighed af det politiske system for, at nævnets afgørelser i intet tilfælde bør kunne indbringes for en minister.

Til § 17

Efter bestemmelsen henlægges nævnets sekretariatsbetjening til Kulturministeriet.

Om sekretariatsbetjeningen anførte arbejdsgruppen i betænkning 1445, at

»I tidligere betænkninger om Dagspressens Finansieringsinstitut har der været lagt afgørende vægt på, at der finder en forretningsmæssig bedømmelse af projektansøgningerne sted. I det lys har den daglige ledelse af instituttet været henlagt til Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk (FIH), der har betydelig kompetence på dette område.

En fremtidig ordning bør fortsat tage udgangspunkt i en forretningsmæssig vurdering af de ansøgende projekter, men mediepolitiske hensyn vil, i lyset af de tilskudsformer der vil skulle administreres, spille en større rolle end efter den hidtidige ordning. På den baggrund samt i lyset af, at en ny ordning, som alene baseres på statslige midler, vil skulle administreres efter forvaltningsrettens regler, forekommer det hensigtsmæssigt, at sekretariatsbetjeningen henlægges til en institution, som foruden ekspertise i finansierings- og investeringsforhold, også har betydelig erfaring i opgavevaretagelse på forvaltningsretligt grundlag og eventuelt i administration af statslige støtteordninger. Om muligt vil et vist kendskab til mediebranchen selvsagt også være en fordel.«

Statsministeriet er enig i de af arbejdsgruppen anførte betragtninger.

Forslaget om, at sekretariatsbetjeningen henlægges til Kulturministeriet, bygger således dels på ministeriets mediemæssige ekspertise, dels på, at der på Kulturministeriets område i forvejen forvaltes statslige støtteordninger blandt andet i relation til medievirksomhed.

At det i forslaget foreslås, at sekretariatsbetjeningen henlægges til en offentlig myndighed i stedet for en privat, er således foruden at være begrundet i den faglige ekspertise, som ligger i Kulturministeriet, også baseret på en vurdering af den bedste håndtering af de forvaltningsretlige regler, som vil være styrende for